

4.4.1984

Sähköä sata vuotta

100 vuotta sitten sähkö muutti teollisuuden harjoittamisen edellyksiä Kymilä. Merkkivuoteen liittyvistä asioista sivulla 3.

Tuotantoennätyksiä

Kymin paperitehdas teki kuluvan vuoden helmikuussa uuden kuukausituotantoennätyksensä. Paperikoneiden 1-8 netto-tuotanto oli 29 763 tonnia ja myytävä tuotanto samana aikana 31 267 tonnia.

Suurin tuotanto oli PK 8:lla, joka helmikuun aikana ajoi paperia ennätystuotantonsa, 13 947 tonnia.

Viime vuoden maaliskuussa alkaneesta PK 8:n ensimmäisestä toimintavuodesta enemmän sivulla 4.

YT-henkilöt v. 1984

Teollisuusryhmä Kymissä selviävät sivuilla 6 ja 7.

Tilintarkastajat kuuntelemassa selvitystä yhtiön tilasta, vas:lta kauppat. Mauno Sihto, KHT, toimitusjohtaja Juhani Kolehmainen, dipl.ekon. varatoimitusjohtaja Heikki Kellokoski. Eric Haglund, KHT ja pääjohtaja Paavo W. Jokinen.

1.11.1983 muodostettu Kymi-Strömberg Oy: Ensimmäinen vuositilintarkastus

Kymi-Strömberg Oy:n ensimmäinen varsinainen vuositilintarkastus pidettiin 20.-21.3. Kuusankoskella.

Tiistai-iltana tilintarkastajat tutustuivat hallituksen pöytäkirjoihin ja keskiviikkona olivat vuorossa yksityiskohtaisemmat selvitykset yhtiökokonaisuuden eri osien tilasta.

Tilinpäätöksen esittelyn ja analyysin suorittivat talousjohtajat Heikki Hakala ja Jaakko Harju. Teollisuusryhmä Kymin kuluneen vuoden toimintaa sekä alkaneen vuoden näkymiä ja tulevaisuudensuunnitelmia selvitti

varatoimitusjohtaja Heikki Kellokoski. Vastaavat asiat Teollisuusryhmä Strömbergin osalta esitti varatoimitusjohtaja Matti Ilmari ja ulkomaisten sijoitusten osalta varatoimitusjohtaja Erik V. Olander.

Kymi-Strömberg -konsernin tilannetta tilintarkastajille esitteli pääjohtaja Fredrik Castrén.

Tilintarkastuspäivän iltana luovutettiin tilintarkastuskertomus Kymi-Strömberg Oy:n hallituksen puheenjohtajalle, pääjohtaja Mika Tiivolalle.

Tilintarkastuskertomuksen pääjohtaja Mika Tiivolalle (2. oik:lta) luovutti toimitusjohtaja Juhani Kolehmainen. Vasilla kauppat. maist. Mauno Sihto, oikealla pääjohtaja Fredrik Castrén.

Ennätysmäärä tuontipuuta

Teollisuusryhmä Kymin Kuusankoskella sijaitseville tehtaille toimitettiin viime vuonna poikkeuksellisen paljon eli noin 950 000 kuutiometriä tuontipuuta. Määrä on noin 30 prosenttia tehtaille luovutetusta puusta.

Valtaosa tuontipuusta, 650 000 kuutiometriä, oli peräisin Neuvostoliitosta. Havu- ja lehtipuuta tuotiin idästä yhtä paljon. Loppu tuontipuusta, lähinnä havupuuta, tuotiin Puolasta, Itä-Saksasta, Länsi-Saksasta, Ranskasta, Englannista, Amerikasta, Etelä-Afrikasta ja Portugalista.

Hakkeen osuus länsipuusta oli 200 000 kuutiometriä. Hake oli pääosin lähtöisin USA:sta, myös Saksasta, Espanjasta ja Portugalista tuli hakelaivoja.

Paitsi yleisestä markkinatilanteesta, johtui tuontipuun osuuden kasvaminen Kuusanniemen sellutehtaalla toteutetusta linjamuutoksesta. Tehtaan kolmoslinjan siirtyminen käyttämään mäntyä nosti mäntypuun tarpeen 700 000 kuutiometriin ja vähensi vastaavasti koivun tarvetta. Mäntypuolelle syntynyt vaje täytettiin lähinnä lännestä ostetulla havupuulla.

Koko puuntarpeesta oli tuontipuun osuus vuonna 1982 noin neljäsos. Kuluvana vuonna lasketaan

Jatkuu sivulla 8

Kymin ja Voikkaan paperitehtailla sekä Kuusanniemen sellutehtaalla otettiin viime vuoden marraskuussa käyttöön kuitutilanteen seuranta- ja ennustejärjestelmä. Järjestelmän massalaskentaohjelmisto laskee ja raportoi sellu- ja paperitehtaiden käyttöjohtajalle ennusteet massan varastosäiliöiden pinnoista ottaen huomioon paperikoneiden ajo-ohjelmat, sellulinjojen ajosuunnitelmat ja konerikoista aiheutuvat seisokit.

Koska järjestelmällä havaitaan massan varastosäiliöiden täytyminen tai tyhjeneminen aikaisessa vaiheessa, voidaan ajosuunnitelmaa vaihtamalla joko välttää sellupula tai sellulinjan tuotannon äkillinen rajoittaminen.

Järjestelmän tavoitteena on tuotannon yleistilanteen seurannan ja hallinnan parantaminen Kuusankosken tehtailla: massataseen seuranta, kuormitustarpeen ennakointi, ajovaihtoehtojen vaikutuksen tutkiminen se-

Uusi seuranta- ja ennustejärjestelmä käyttöön

kä päätöksenteon tukeminen em. asioissa.

Järjestelmä koostuu paperikoneiden ajo-ohjelman teosta, massataseen laskennasta sekä ohjelmiston hyväksikäytöstä. Paperikoneiden lähinnä seuraavan ajokuukauden ajo-ohjelma tehdään 1-2 viikkoa ennen ajokuukautta, ja sitä pidetään yllä päätteiden avulla ottaen huomioon myös seisokit.

Massataseen laskenta perustuu em. ajo-ohjelmiin seuraavan seitsemän päivän ajalle, ja se sisältää kulutus-, tuotanto-, pumppaus-, pulperointi- ja varastointien ennusteet.

Massalaskentaohjelmistoa käytetään hyväksi ajo-ohjelmien suunnittelussa, sellutehtaan käytön suunnittelussa sekä hioke-, sellu-, pulperointi- ja hylkymassojen käytön suunnittelussa paperitehtailla.

Molempien paperitehtaiden kolmen massasäiliön sekä neljän sellutehtaan säiliön massatilavuutta seurataan mikrotietokoneilla. Tiedonsiirtolinjoilla tiedot toimitetaan keskustietokoneeseen, johon tulevat myös tiedot valmistuneista paperirullista.

Ajo-ohjelmista määritetään lähimmät seitsemän vuorokautta kattavat mas-

satarve-ennusteet kullekin massaladulle. Ennusteet perustuvat tilauksien tonnimäärään ja ajettavien laattujen reseptitietoihin. Tämän jälkeen laskentaohjelmisto laskee ennusteet kuitutaseen kehittymisestä laskentajakson aikana.

Järjestelmän avulla tehostetaan myös Kymin höyryvoimalaitoksen tuotannon suunnittelua ilmoittamalla sinne ennusteet höyryn kokonaiskulutuksesta ja soodakattiloiden tuotannosta.

Massojen laskentajärjestelmän määrittely tehtiin vuosina 1981-82 ja atk-toetus pääosin vuoden 1983 aikana. Kymin omin voimin

tehty järjestelmä on 11 paperikonetta ja satoja erilaisia reseptejä käsittävänä aineutlaatuinen maailmassa.

MASLA-projektiin liittyvä henkilökunnan koulutus aloitettiin viime vuoden lopulla ja sitä jatketaan kevään ajan.

Projektin työryhmään ovat kuuluneet Matti Kiuru atkosastolta, Hannu Komokallio instrumenttiosastolta, Heikki Heikkilä ja Veikko Merviö Voikkaan paperitehtaalla sekä Jaakko Laurema ja Matti Sipilä Kymin paperitehtaalla. Työryhmän vetäjä on ollut instrumenttiosaston päällikkö Martti Sanaksenaho.

Maasta puuhun

Maa-ilman paperin ja kartongin tuotanto on tällä hetkellä n. 180 milj. tonnia, josta pyöreästi 90 % valmistetaan puusta. Mainoksissa nykyisin usein kysytään: Mitä silloin tehtiin, kun ei ollut sitä ja sitä? Paperinvalmistuksen historia voisi omasta puolestaan kertoa, että toimeen on tultu ennenkin, vaikka toisilla tarpeilla ja eväillä.

Välimeren seuduilla tiedetään kirjoitetun Egyptissä kehitetylle papyrukselle jo vuosituhsia ennen ajanlaskumme alkua. Papyrusruo'on varresta tehtyjä liuskoja liimattiin yhteen ja kirjoittajat vain kirjaillemaan. Kauppa ja sodat levittivät "aatieta" eteenpäin. Vasta vuoden 950 j.Kr. paikkeilla luovuttiin yleisesti papyruksen tekemisestä.

Jo paljon tätä ennen olivat kuitenkin kiinalaiset edistyneet kirjoitustarvikkeiden jalostuksen tuotekehittäjissä. Markkinointi oli kuitenkin laiminlyöty. Tämä puute korjattiin arabien ja kiinalaisten välillä käydyssä Samarkan-tin taistelussa v. 751 j.Kr., jossa kiinalaisia paperityöntekijöitä jäi vangeiksi. Heidät työllistettiin ja kiinalaisten kehittämä, mulperipuun kuoresta tai pumpuli- ja pelvalalumpuista valmistettu paperi sai ansaitsemansa laajemman menekin leviten Eurooppaan. Patenti oli pätevä, sillä kiinalaiset olivat jo aikojen tehneet paperista mm. nenäliinoja, vessapaperia ja paperirahaa.

Kirjapainotaidon keksimisen (v. 1448) myötä kasvoi myös paperin tarve. Ei ihme, että paperiteollisuuden pulonkoulaksi kohosi raaka-aineen eli lumppujen puute. Hinnat nousivat. Vientikieltoihin eivät kyenneet estämään kansainvälistä hamstrausta. Muumioita tuotiin Egyptistä, sillä pellavakäärteet olivat lumppuja halvempia. Englannissa säädettiin puolestaan laki, jolla kiellettiin vainajien kääriminen pel-

lava- tai puuvillapaitoihin. Tilalle suositeltiin villaa, jota ei pidetty niin tärkeänä raaka-aineena. Jos puupula nyky-Suomessa ei ole leikin asia, niin oli niitä ongelmia raaka-ainehuollossa ennenkin.

1700-luvun puolivälin paikkeilla ryhtyi saksenilainen Jacob Schäffer käytännössä kokeilemalla etsimään eri raaka-aineita, jotka lumpuun lisättyinä voisivat mahdollisimman pitkälle sen korvata. Näin myös puu tuli "vakavasti" kuvaan saha- ja höylälästä sekä paju-, haapa-, poppeli- ja kuusi-puun muodossa. Paljon muutakin mukavaa mahtui mukaan, kuten sammalta, jäkälää, nokkosia, ohdakkeita, turvetta, tulppaaneja ja perunanvarssia. Paperia syntyi, vaikka pinta ja valkoisuus olivat mitä olivat.

Aikaansa edellä elävän palkinto on kautta aikojen ollut pilkka. Sen suojassa tyhmäkin säilyttää kasvonsa. Kun Schäffer ei ollut "ammattimies", vaan filosofian ja teologian tohtori, oli keksintöjen vähättelemisenkin inhimillisesti helpompaa. 1800-luvun alkukymmeninä eräät tehtaantekijät jo eri puolilla Eurooppaa kokeilivat hänen ehdottamia puuraaka-aineita paperinvalmistuksessa.

Paperikoneen keksiminen v. 1799 ja lennättimen v. 1837 aloittivat sanomalehtien aikakauden. Paperin tarve vain lisääntyi. Puun käytön keksijän kruunu paperinvalmistuksessa saatettiin sittemmin painaa saksenilaisen kutomomestari Kellerin päähän, joka v. 1844 sattui hiomaan puuta hiokkeeksi. Näin ihminen jälleen turvautui puuhun, josta se kerran oli tullut maahan.

P. Rossi

Apuraha-anomuksia tuli runsaasti

Kymin 100-vuotissäätiön Kuusankosken hallintokunnalle lähetettiin apuraha-anomuksia määräaikaan mennessä tänä vuonna yhteensä 361 kappaletta. Anomusten yhteismäärä oli 801 601 markkaa. Säätiön kuluvan vuoden talousarviossa varattiin Kuusankoskella jaettavaksi 319 000 markkaa.

Palveluksessa olevilla tuli apuraha-anomuksia 172, eläkeläisiltä 26, perheenjäseniltä 122, kerhoilta ja opinto-

piireiltä (100%) 11 sekä yhteisöiltä 30 kappaletta.

Hallassa tuli sikäläiselle hallintokunnalle hakemuksia yhteensä 25, yhteismäärältään 42 178,60 markkaa. Hallassa jaettavaksi on varattu 13 900 markkaa. Palvelujäsenistä 8, 100-prosenttista yhteisöistä 5 ja muista yhteisöistä 2 haki apurahoja. Yksikään Hallan eläkeläisistä ei tehnyt apuraha-anomusta.

Musiikki on osa elämää

Karkkilalaisen Valio Virran, 62, pitkä ja pyyteetön työ musiikkiharrastustoiminnan parissa alkoi tavallaan pakon edessä. Velipoika Veikko, hänkin tunnettu paikakunnan musiikimies, tuli ennen sotia eräänä päivänä kotiin saksofonin kanssa ja sanoi: "Toss on saksofoni, kolme kuukautta on aikaa opetella."

Valio Virta harrastaa nykyään vain "mekaanista" musiikkia, lääkäri on kieltänyt oboen, saksofonin ja klarinetin soiton.

"Ässä-rykmentin äijii oli meitin ryhmässä mukana, ne minua opetti ja neuvoi".

Sota-aikainen musisointi vei Valio Virran sisään myös konserttimusiikkiin. Sodan jälkeen hän liittyi Työväen Soittokuntaan, toimi sen sihteerinä vuosina 1950-1970 ja johtajana ensiksi vuonna 1960 ja sitten vuodesta 1970 lähtien viime vuoteen saakka.

Soittokunta on ollut osa Valio Virran elämää niin kauan, että vieläkin olo tulee levottomaksi torstaisin, soittokunnan harjoituspäivänä. Musiikimies ei saa pysyttyä poissa musiikin ääreltä, ja siksi hän edelleen käy kuuntelemassa soittokunnan harjoittelua. "Tulee siinä aina jotain musiikista sanottuakin, vaikka koittaa olla hiljaa."

Johtaminen ei kuitenkaan enää suju. Sydänvika vei voimat. "Yritin pistää yhden kappaleen alkuun. Vähän aikaa johdettuani huomasin, että rytmi alkoi heittää. Se harmitti. Yksi valssi jäi kesken, se olisi ollut kiva laittaa valmiiksi."

Myös Högforsin orkesterissa

Valio Virta soitti 1960-luvulla myös Högforsin tehtaan orkesterissa ja oli ennen sen toiminnan lakkauttamista myös orkesterin kapellimestari. Työväenopiston orkesteri harjoitteli niin ikään Valio Virran johdolla 1960-luvun lopulla.

Kahdella em. orkesterilla oli kohtalonyhteys: isännöitsijä Alander lupasi tehtaan orkesterin soittimet työväenopistolle, mikäli orkesteri pysyy toiminnassa vielä pari vuotta.

Virran ja muutamien muiden innostuksen ansiosta orkesteri toimi. Tehtaan oli myös hankkinut orkesterilleen soittimen, joka alun vaikeuksien jälkeen tuli hyvin läheiseksi.

"Kun alkain oboen soittimia tekemään, ajattelin ettei siitä mitään tule. Vaahteran Esko sitten soitti Asser Sipilälle. Kuusi tuntia se minua opetti, ja soittimen ääni muuttui täysin."

"Oboe olikin hieno soitin. Sitä mun on ikävä", sanoo Valio haikeasti, hakee nokkahuilun ja lurittelee sitä. "Tää on nyt mun soitin", jatkaa puhallinorkesterin komeaan soitteihin totunut mies vaisusti.

Kursseja vapaa-aikana

Orkesterin johtamisen ensimmäinen ehto on musiikin syvä tuntemus. Valio Virta opetteli musiikin teoriaa Työväen Musiikkiliiton viisivuotisella kurssilla. Talvella tulivat kurssivihot joka toinen viikko, kesällä olivat tentit.

Sovittaminen on suuri työ sekin: kappaleesta saattaa olla olemassa vain pianonuotit, jotka pitää sovittaa kaikille eri vireisille instrumenteille oikean soinnin löytämiseksi.

"Sovittamiselle ei anneta paljoakaan arvoa, vaikka sen vuoksi joutuu paljon istumaan kirjoituspöydän ääressä. Helposti haukutaan, ellei jälki miellytä."

Valio pitää omaa tapaansa johtaa orkesteria liian sovinollisena, johtajalta vaaditaan hänen mielestään lujaa otetta.

"Minä en tappele soittajien kanssa. Veikolt sen sijaan putoi äkkii, jos joku pisti vastaan."

Musiikkisukua

Valio Virran isä, Kaarlo Virta, oli kova näpertelämään viuluja. Hänen viulujaan myytiin liikkeissä ja Kaarloilta irtosi polkka viululla vauhdikkaasti.

Valio Virta itse on säveltänyt kymmeniä kappaleita mm. Karkkila-marssin, Koh-ti Tallinna-valssin, Petkeljärvimarssin, Syyshalla- ja Sydän-valssit.

Veikko-veli toimi ennen Valiota Työväen soittokunnan johtajana, soittokunnan jäsenenä on ollut sekä Veikon että Valion poikia.

Työväen Soittokunnassa oli parhaimmillaan yli 30 soittajaa, nyt jäseniä on parikymmentä. Työttömyys on vaikuttanut, väki on hakenut toimeentulonsa muualta.

"Väkin soittokuntaa on pitänyt hetkittäin pitää pystyssä, vaikeata sen toiminta tulee nykyin olemaan", haikailee Valio.

Kunniamerkkejä luovutettiin

Tasavallan presidentin myöntämiä kunniamerkkejä luovutettiin 21.3. seitsemälle yhtiöläiselle.

Kymi-Strömberg Oy:n hallituksen puheenjohtaja, pääjohtaja Mika Tiivola ja Kymi-Strömbergin pääjohtaja, vuorineuvos Fredrik Castrén luovuttivat 21.3. Tasavallan presidentin viime itsenäisyyspäivänä myöntämät kunniamerkit seitsemälle Teollisuusryhmä Kymin henkilökuntaan kuuluvalla.

Kunniamerkin saivat johtokunnan huvilalla Kuusankoskella järjestetyssä tilaisuudessa (kuvassa vasemmalta) ostopäällikkö Leif Berg (Suomen Leijonan ritarikunnan ritarimerkki), kuljetuspäällikkö Antero Ahola ja taluspäällikkö Torsten Nylund (Suomen Leijonan

ritarikunnan ansioristi), varatoimitusjohtaja Heikki Kellokoski (Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan I luokan ritarimerkki), johtaja Antti Örmälä (Suomen Leijonan ritarikunnan komentajamerkki) sekä rakennusmestari Erkki Sarnala ja ylimestari Pertti Savinen (Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan I luokan mitali kultaristein).

Kunniamerkkejä sai itsenäisyyspäivänä pääjohtaja Fredrik Castrénin lisäksi yhteensä 15 Kymin henkilökuntaan kuuluvaa.

Tältä näytti Kuusankoski siihen aikaan, kun ensimmäinen hehkulamppu sytytettiin Kuusankoski-yhtiön tehtailla keväällä 1884 (rakennukset vasemmalla). Kosken vastarannalle sijoittunut Kymi-yhtiö sai sähkövalaistuksen hieman myöhemmin v. 1888.

Kun insinööri Cronvall sähkötoi Kuusankoskelle toi

Maalis — huhtikuun vaihteessa tuli kulu-neeksi 100 vuotta siitä, kun sähkövalo sytytettiin ensimmäisen kerran Kuusankosken tehtailla. Tämä tapahtui vain kaksi vuotta myöhemmin kuin sähkövalo oli saapunut Suomeen, Finlaysonin suureen kutomosaliin, Tampereelle.

Sähkökäytön innokkaina puolestapuhujana Kuusankosken vastaperustetussa tehdasyhdyskunnassa oli Kuusankoski-yhtiön toimitusjohtaja Axel Magnus Cronvall.

Hänen suurena huolenaiheenaan 1880-luvun alku-

puolella oli tehasrakennusten heikko paloturvallisuus. Cronvallilla oli tällöin vielä tuoreessa muistissa v. 1881 tapahtunut dramaattinen tulipalo, joka tuhosi suurimman osan Kuusankoski-yhtiön silloisista koneista ja rakennuksista.

Kun tehtaat oli saatu uudelleen rakennetuiksi, Cronvall ryhtyi tositoimin kohentamaan niiden paloturvallisuutta. Eri puolille tehtaaita asetettiin vesiposteja ja hankittiin palopurjeita sekä koulutettiin luonnollisesti väkeä pelastustoimiin.

Kaasulampuista hehkulamppuihin

Vuoden 1883 joulukuussa Cronvall esitti Kuusankoski-yhtiön johtokunnalle, että tehtaalla luovutettiin tulenaran ja tuotteita nokeavan Helios-öljyn käytöstä valaistuksessa ja hankittaisiin ti-

lalle sähkövalaistus.

Johtokunnan pöytäkirja on muotoillut asian siten, että "herra Cronvall katsoi olevansa pakotettu jälleen esittämään kysymyksen sähkövalaistuksen hankinnasta", joten voidaan olettaa, että hän oli jo aikaisemmin tuonut asian kenties useamminkin kerran esille.

Perusteluna suunnitelmalleen Cronvall totesi, että sähkövalaistus tulisi käyttökustannuksiltaan olemaan halvempi kuin öljylampputvalaistus. Sähkövalaistus vähentäisi lisäksi tulipalovaaraa ja johtaisi siten myös vakuutusmaksujen alenemiseen.

Johtokunta päätti 23.12.1883 pidetyssä kokouksessaan tilata tehtaalle dynamo-koneen 60 hehkulamppua varten ja varakoneen 40 hehkulamppulle. Toukokuussa 1884 Cronvall ilmoitti johtokunnalle käyneensä tehtaalla 31.3. ja 1.4. ja tarkastaneensa tällöin sähkö-

valaistuksen, joka oli pahvitehtaan ja kuorimon lisäksi ulotettu myös kuivaamoon, valssiullakolle, pihamaalle ja rännille. Cronvall korosti, että valaistus oli kaikissa suhteissa osoittautunut tyydyttäväksi.

Kuusankosken hiomon ja pahvitehtaan sähkövalaistuksen hankintahinnaksi v. 1884 tuli n. 6 500 silloista markkaa. Vuotuisten käyttökustannusten suuruudeksi Cronvall arvioi 2 500 markkaa.

Jonkilaisen käsityksen summien suuruudesta antaa vilkaisu yhtiön keskusarkistossa säilytettyihin sadan vuoden takaisiin palkkalistoihin.

Korjauspajan listalta näkyy, että muurari David Sihvonen sai 58 markkaa 50 penniä ja sorvari Viktor Wiljander 49 markkaa 87 penniä kahdelta viikolta.

Lampunpuhdistaja Daniel Okka sai sitä vastoin tyytyä 27 markkaan ja op-

piפוika David Nurjalle riitti 18 markkaa kahdelta viikolta.

Sähkön tulo muille tehtailla

On selvää, että sähkön tulo Kuusankoski-yhtiön tehtaalle vauhditti myös lähteiden sähköistysuunnitelmia. Kun Kuusankoski-yhtiö käynnisti syksyllä 1886 Kuusaan saarella uuden sulfittiselluloosatehtaan toisena yrittäjänä Suomessa, oli luonnollista, että tehtaaseen hankittiin sähkövalaistus.

Kuusankosken vastakkaisella rannalla sijaitseville Kymi-yhtiön tehtailla sähkö tuli sen sijaan vasta v. 1888. Viivästyminen oli luonnollinen selitys: Kymi-yhtiön perustaja Axel Wilhelm Wahren oli kokenut teollisuusmies, joka osasi kiinnittää aivan erityistä huolta uuden tehtaansa paloturvallisuuteen.

Kaasuvalaistuksen lisäksi tarvittavissa lyhdyissä sai käyttää ainoastaan steariini-kynttilöitä eikä missään tapauksessa valopetrolia. Tehtaan 120:ssa kaasulamppua käytetty hiilimonoksidin valmistettiin tehtaalla omassa puukaasulaitoksessa.

Varsin aikaisessa vaiheessa sähkö tuli myös syrjäiseen Verlaan, sillä jo v. 1889 syttyivät valot pahvitehtaalalla ensimmäisen kerran. Samana vuonna vedettiin myös puhelinjohto tehtaalle ja Kouvolan aseman välille.

Sähkövoiman käyttöön tuotannossa siirryttiin teollisuudessa vasta 1890-luvun alkupuolella. Tähän kehitykseen oli yhtenä osallisena myös nuori varkautilainen keksijä Gottfrid Strömberg, joka vuonna 1881 rakensi 17-vuotiaana ensimmäisen Suomessa valmistuneen tasavirtadynamon.

Eero Niinikoski

Kylätoimikunta aktivoi soinlahtelaisia

Kun pohjoissavolainen Iisalmen kaupunki tulevaisuudessa laajenee, on Soinlahden alue yksi kehittyvistä taajamista. Kehityksen suuntaan aikovat sanoa sanansa myös paikalliset asukkaat. Heitä edustamaan on pari vuotta sitten perustettu Lapinniemen, Ryhälänmäen ja Soinlahden kylätoimikunta.

Opettaja Kyösti Niskanen (vas.) koulu on yksi kylätoimikunnan keskuksista. Oikealla sahanhoitaja Tapio Pihlaja.

"Kun perustimme kylätoimikunnan, huomasimme heti, että sen toiminnan on-

nistumiselle on paikallisten teollisuuslaitosten, Kymin Soinlahden sahan ja Perus-

yhtymän Soinlahden tiilitehtaan, panos merkittävä", sanoo kylätoimikunnan puheenjohtaja, Soinlahden alasteen luokanopettaja Kyösti Niskanen.

Niskanen vieressä myhäilee sahanhoitaja Tapio Pihlaja, joka on sahan edustajana kylätoimikunnassa.

"Suoranaista rahallista tukea ei toimikunta laitoksilta saa, mutta muuta käytännön apua on tullut. Kylätoimikuntamme ei työskentele voiton tavoittelemiseksi, vaan ihmisten aktivoimiseksi ja paikkakunnan viihtyisyyden kohentamiseksi", sanoo Niskanen.

Kolmiopettajainen koulu, jossa Niskanen työskentelee,

valmistui 70-luvun lopulla sahan läheisyyteen. Modernia ilmettä alueelle antava rakennus on Ryhälän pienviljelijäyhdistyksen talon ohella yksi kylätoimikunnan toiminnan keskuksista.

"Olemme toimineet vuodesta 1982 lähtien, jolloin järjestimme talvitapahtuman. Vuosi 1983 oli ensimmäinen varsinainen toimintavuosi", kertoo Niskanen. Ohjelmassa on ollut pikkujouluja, kirjallisuusiltoja, syystempaus ym.

Järjestettyjen tilaisuuksien yleisömenestys on osoittanut kylätoimikunnan tarpeellisuuden. Toiminnasta on saatu myös käytännön tuloksia: Soinlahteen on saatu kevyen liikenteen väylä, asfaltointia on parannettu, ladun valaisu saatiin liikuntalautakunnassa ykköstitalle ja myös uimarantaa on vireillä.

"Näissä asioissa olemme yhteydessä kaupungin korkeimpaan virkamiesjohtoon ja luottamushenkilöihin joko kirjeitse tai lähetystönä.

Tällä tavoin annamme toiveistamme ainakin informaatiota ja pyrimme vaikuttamaan päättäjiin."

Niskanen painottaa, että toisin kuin monet muut kylätoimikunnat, Soinlahden kylätoimikunta ei ole "yhden asian" liike. Pyrkimyksenä on kaikinpuolinen viihtyvyyden lisääminen alueella.

Kylätoimikunnan muodostaa puheenjohtaja, sihteeri ja yhdeksän jäsentä. Jäsenet ovat yhteiskunnan eri aloilta ja myös eri puolilta aluetta.

Soinlahden alueen kannalta yksi merkittävä ratkaisu, päätös sahan rakentamisesta palon jälkeen uudelleen, tehtiin jo ennen kylätoimikunnan perustamista. Niskanen huomauttaa, että alueen hyvien liikenneyhteyksien — rauta- ja maantie — vuoksi teollisuuden lisääntyminenkin alueella olisi perusteltua. Nykyisistä tehdaslaitoksista ei Niskanen mukaan ole haittaa alueen asutukselle.

PK 8:n hyvä vuosi

Maaliskuun 15. päivänä viime vuonna kiertyi paperirata ensimmäisen kerran Kymin paperitehtaan PK 8:n popelle. Kun vuosi käynnistymisestä oli kulunut, oli kone ehtinyt syyttää markkinoille suuren määrän, 126 000 tonnia hienopaperia.

"Vuoden aikana olemme hankkineet tiedon siitä, minkälaista paperia voimme PK 8:lla valmistaa ja miten kone toimii. Nyt näemme, että voimme ottaa vastaan vaativiakin tilauksia", sanoo tehtaanjohtaja Lennart Gräsbeck Kymin paperitehtaalta.

Esimerkkinä vaikeampiin laatuihin siirtymisestä mainitsee Gräsbeck sen, että Rank Xeroxin RX-laatuisten tuotanto koko ajan kasvaa PK 8:lla.

"Kyseessä on melkoinen muutos, koska kyseisen paperin volyymin on suuri ja 80-grammisen paperin tekeminen tulee kasvattamaan myös tuotantoa."

Toinen esimerkki siirtymisestä vaikeampiin laatuihin on pohjapaperin valmistamisen aloittaminen viime marraskuussa. Työn vaativuuden vuoksi sitä ei haluttu aloittaa aikaisemmin.

"Nyt, kun pohjapaperin valmistaminen on vakiintunut ja RX-paperin tuotanto kasvaa, voimme vähentää alussa tekemämme helpompien ja halvempien laatuisten osuutta."

Osoituksena koneen ja sen teknisten mahdollisuuksien parantuneesta hallinnasta on myös jatkolomake eli datapaperin volyymin voimakas kasvu. Sen osuus tuotannosta on jo noin 45 prosenttia.

"Se on vaativa paperi. Laatuoleranssit ovat hyvin ahtaat. Esimerkiksi paperiin tehtävien reikiä etäisyksien säilymiseksi on dimensio- ja paine-olot oltava hyvät ja rullien leveyden pitää olla oikea alle millin tarkkuudella."

Gräsbeck huomauttaa, että PK 8, siihen liittyvä automatiikka sekä jälkikasittely on nimenomaan suunniteltu kyseisten tyyppisten vaikeiden laatuisten tekoja varten: "Sen lisäksi esimerkiksi jatkolomakepaperin ajaminen

edellyttää myös, että muun muassa telat pystytään hioimaan määrättyyn tarkkuuteen muista paperinteon hienouksista puhumattaan."

Tuotanto kasvanut

Laadun kohottamisen ohella on myös PK 8:n tuotanto noussut kuukausi kuukaudelta. Alun 220 tonnin nettotuotannosta vuorokaudessa on noustu suoraviivaisesti helmikuun loppuun 480 tonniin.

"Seisokkiajat ovat lyhentyneet, hylkyprosentti on ollut hyvin kurissa ja jäänyt alle kuuden prosentin tasolle."

Päivässä tehtyjen tonnien määrän kasvu ei kerro kaikkea, sillä PK 8:n tähän mennessä valmistamien laatuisten keskipintapaino on ollut erittäin alhainen, eli 62–63 g/m².

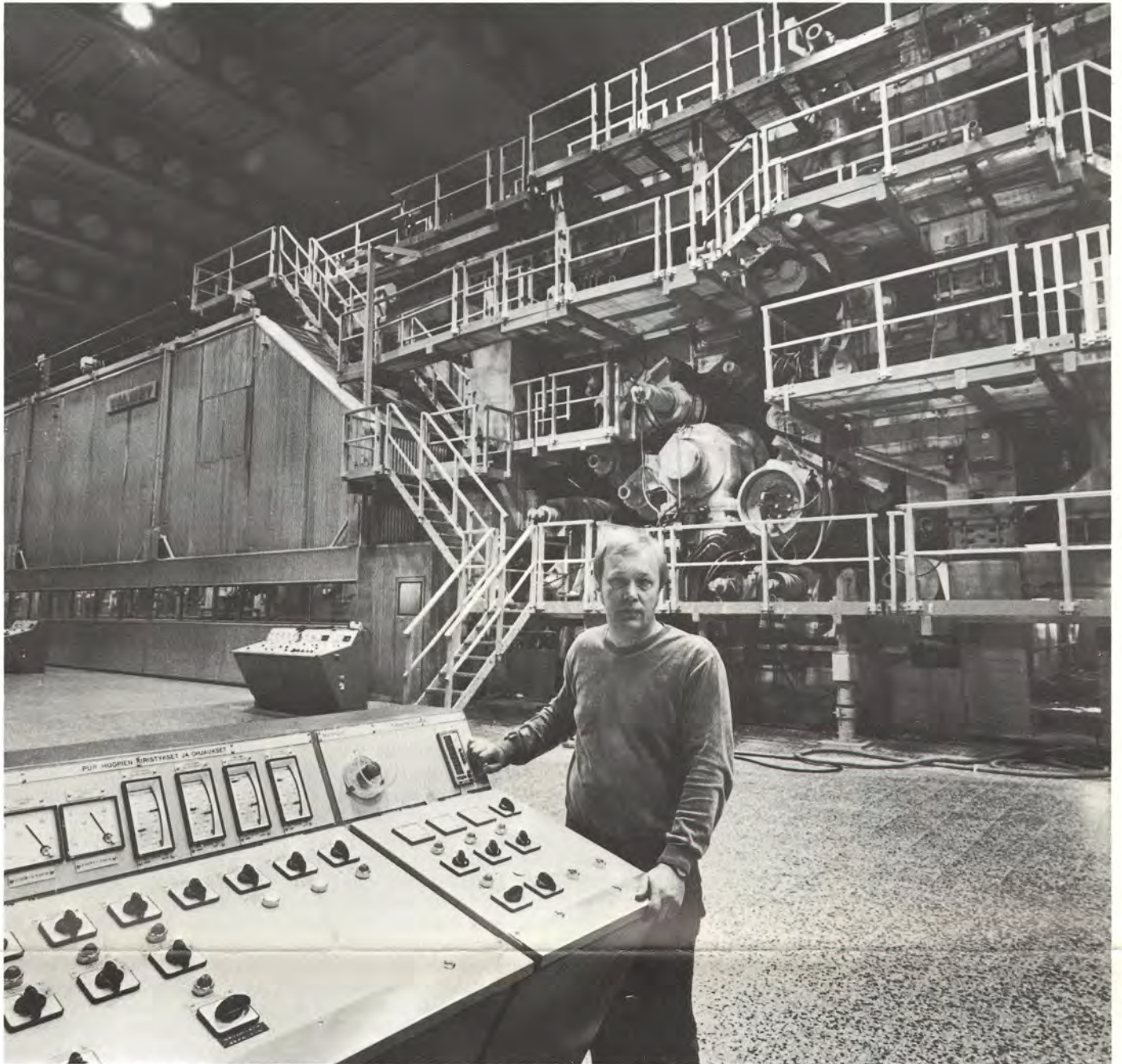
Kyseisiä ohuita paperilaitteita on vaikea tehdä, siksi tehtaat eivät niitä mielellään ota tuotantonsa. "Meidän tarkoituksena on kuitenkin tehdä niitäkin", sanoo Gräsbeck ja epäilee ettei Euroopasta löydy toista hienopaperikonetta, jonka tekemän paperin keskipintapaino olisi yhtä alhainen.

Varsinaisella paperikoneella ei tuotantoa jarruttavia "pullonkauloja" enää löydy. PK 8:n iso kapasiteetti ja PK 7:n tuotanto yhdessä saattavat sen sijaan ruuhkautua, jos "buukkaukset" eivät ole sopivia.

"Kapeat ja läpimitaltaan liian pienet rullat molemmilta koneilta eivät suuren määrän vuoksi aina mene helposti jälkikasittelyyn lävitse. Siksi edellyttämme hyvää ja luottamuksellista yhteistyötä myynnin, tuotannon suunnittelun ja valmistuksen välillä."

Laadullisesti ja teknisesti PK 8 on käynnistynyt paremmin kuin samantyyppiset koneet yleensä, toteaa tehtaanjohtaja Lennart Gräsbeck.

Koneenhoitaja Heikki Laakso kykenee sekä käynnistämään että pysäyttämään koneen valvomosta, mutta säätöjä suoritetaan myös koneen äärellä olevista paneeleista.

Helpompi kuin PK 7:n käynnistys

PK 8:n startti oli Gräsbeckin mukaan henkilökunnan kannalta helpompi kuin PK 7:n käynnistys edellisen vuosikymmenen alussa. Henkilökunta on myös oppinut nopeasti käyttämään uusia laitteita oikealla tavalla.

"Ulkopuolisten, paperiteollisuutta tuntevien henkilöiden mukaan PK 8 on laadullisesti ja teknisesti käynnistynyt nopeammin ja paremmin kuin tämäntyyppiset koneet yleensä. Itsekin varauduimme isompiin vaikeuksiin."

Koneen käynnin nyt vakiinnuttua työskentely siellä on mm. uusien tilojen ja laitteiden vuoksi miellyttävämpää kuin vanhemmilla koneilla. Helpolla ei paperi kuitenkaan synny edes PK 8:lla, moitteeton työ on onnistumisen edellytys.

"Jos nukutaan tai tehdään työ huolimattomasti, menetämme suuria arvoja."

"Haluan myös muistuttaa siitä, että kunnossapidon merkitys on ratkaisevasti muuttunut tällaisten koneiden myötä. Kunnossapito miehet vastaavat itsenäisesti siitä, että uusi tekniikka pelaa. Siksi pitääkin muistaa, että kunnossapidossa on yhtä tärkeitä ammattimiehiä kuin koneella."

Suuren tuotantonsa vuoksi PK 8 asetti laivausosastol-

le melkoiset haasteet. Tavoite oli alusta alkaen selvä: volyymin kasvu ei saanut heikentää palvelutasoa.

"Vaikeuksista huolimatta olemme mielestäni tyydyttävästi pystyneet sopeutumaan uuteen tilanteeseen ja täyttämään asiakkaiden toiveet. Asiakkaat onnistumme kuitenkin viime kädessä määrittelevät", toteaa laivauspäällikkö Paavo Tauru.

Tauru huomauttaa että suuri tuotanto ei välttämättä aiheuta kuljetusongelmia, mutta vaihtelut tuotannon määrässä ja muuttuneet valmistusajankohdat tuovat melkoisesti ongelmia.

"Kun tuotanto on laaja ja monisäikeinen ja tilauksen saapumisen ja sen valmistamisen välillä on pitkä aika, voi tapahtua kaikenlaisia. Samanaikaisesti kuitenkin pitää laivaussuunnittelun edetä."

Kasvanut tuotanto on aiheuttanut mm. sen, että jälkikasittelystä tulevia tilausten "häntiä" eli myöhemmin valmistuvia osia on enemmän. Tilauksen kaikkien osien saaminen tietyn ajankohdaksi esimerkiksi saman konttiin on joskus hankalaa.

PK 8:n tonnit kulkevat pääsääntöisesti niillä kuljetustavoilla ja reitityksillä, joiden on vuosien mittaan todettu parhaiten vastaavan asiakkaiden palvelusovaintuksia.

Sen sijaan fyysisen kuljet-

Paavo Tauru

tamisen kanssa samaan tahtiin liikuteltavien laivausasiakirjojen ja muun tiedon siirron lisääntyminen on selvästi huomattu laivausosastolla.

"Siirtyminen IBM-laitteistoon jo hyvissä ajoin ennen PK 8:n käynnistämistä oli harppaus eteenpäin. Järjestelmä sekä nopeutti että monipuolisti laivausrutiinien hoitoa. Ilman nykyiselle tasolle kehitettyjä atk-systeemejä olisi varsin vaikea selviytyä nykyisistä tehtävistä."

Tauru kertoo, että samalla, kun PK 8 käynnistyi, siirryttiin Kuusanniemen varastolla kaksivuorolastukseen. Lastauskapasiteetin kasvun ohella myös joustavuus lisääntyi: autoja voitiin lastata myös illalla. Haittana on kuitenkin edelleen se, että tiedon kulku satamiin päättyy konttorian jälkeen. Säännöllisten viikkovuor-

rojen käyttö laivauksissa heijastuu myös tehdasvarastoihin. Varasto pyritään pitämään noin viikon tuotantoa vastaavana eli 7000–8000 tonnin puskurivarastona.

"Pyrimme tasaiseen tuotvirtaukseen ja varastointiajan pienentämiseen kasvaneista tonneista huolimatta ja sitä kautta sidotun pääoman pienentämiseen. Tässä ja muussakin vientitoiminnassa on markkinoinnin, tuotannosuunnittelun ja laivausosaston yhteistyöminä oleellisen tärkeää."

Ei aiheuttanut päänsärkyä

"PK 8:n käynnistymisen jälkeinen aika oli kunnossapitotöiden esiintymislukuisuutta ajatellen suhteellisen työläs. Niinsanottuja jälkitöitä oli projektin suuruuteen nähden tavanomainen määrä", sanoo PK 7-8:n kunnossapidon päällikkö Keijo Kaartinen.

"Jälkitöitä 'tapetaan' edelleen toimittajien kanssa tiiviissä yhteistyössä. Niitä riittänee tämän vuoden ajaksi."

"Normaali kunnossapitotyö on PK 8:n alueella ollut odottamaamme vähäisempää. Nyt näyttää hyvältä, mutta täytyy muistaa, että vuosi koneen käyntiajaksi on lyhyt." Kaartinen kertoo osas-

Teksti: Reijo Virta

Kuvat: Tuomo Pitkänen

tonsa toiminnan kannalta tärkeän tiedon koneen tilasta lisääntyvän nopeasti modernin kunnonvalvontajärjestelmän ansiosta. Tietokone valvoo keskusrasva-voitelua, kiertovoitelujärjestelmän 700:aa rotometriä sekä 250:aa käynnin kannalta tärkeää laakeria.

"Telahionta täyttää tuotannon asettamat vaatimukset ja kunnossapidon koko henkilökunta on päässyt erittäin hyvin sisälle uuteen kohteeseen. Asenteet ovat olleet oikeat."

Kaartinen huomauttaa, että massaosastolta jälkikäsitteilyyn saakka tapahtuu edelleen "tuotekehittelyä", jossa kunnossapito usein on impulssien antaja. "Olemme olleet Valmetin kanssa kehittämässä imutelojen sisältä rakennetta, rullapakkauskonetta olemme kehittäneet Wärtsilän kanssa yhteistyömin. Myös liettämölä tapahtuu kehitystyötä."

Rutiineja ja opettelua

"Mukavampaa täällä on työskennellä kuin PK 7:llä, jossa aiemmin olin", sanoo PK 8:n koneenhoitaja **Heikki Laakso** kasin märän pään valvomossa.

"Tää valvomohan on ton metelin ulkopuolella. Pitkälle viety automatisointi vähentää juoksemista esimerkiksi koneen käynnistysvaiheessa."

"Tämän käyntiinajokin oli 7:ää helpompi. Epäilyksiä sen onnistumisesta ei ollut missään vaiheessa; kone oli niin valmiiksi rakennettu."

Vuosi käyntiinajon jälkeen tuntuvat monet työt jo rutiinilta. Isommissa käynnistyksissä tulee kuitenkin edelleen jotain uutta eteen. Laakso arvelee, että tarvitaan vielä parisen vuotta, ennen kuin kone on läpikoitaisin tuu.

Koneen käyttäytymiseen ja sen ajamiseen vaikuttavat edelleenkin sillä tehtävät pikkukorjaukset. "Saa nyt nähdä, mitä tuon laalominikin muutto aiheuttaa", pohdii Laakso puristinosalle tehtävää muutosta.

Heikki Laakso myöntää, että PK 8:n suuri tuotanto saa tuntumaan suurempaa vastuuta työstä.

"Kiva tänne on tulla siitä huolimatta töihin ja esimerkiksi pitkän vapaan jälkeen aina kiinnostaa, miten koneella on mennyt ja mitä uutta koneella on."

Reijo Kaartinen

Syö ... ei syö

Aurinko hymyili maaliskuun 24. päivänä pidetyille Voikkaan paperitehtaan pilkkikisoille. Aamutuimaan Puralan rantaan tulleet kaksi linja-autoa purkivat sisuksistaan satakunta innokasta voikkaalaista koettamaan kalaonneaan Niskajärven jäälle.

Aikaa ahvenen hännämiiseen oli viisi tuntia. Kilpa alkoi puoli kahdeksalta ja kello 13.30:een mennessä siimojen piti olla pois avannosta. Sen jälkeen kilpailijan täytyi selviytyä 20 minuutissa reiältään kalojen punnituspaikalle.

Kun pelin henki oli selvillä kaira jäähän ja reikää tekemään. Samaan aikaan kilpailujaan pitäneet myllykosken paperimiehet pesiytyivät Puralan lähistölle, Kymmin miehet taas uskoivat kalan liikkuvan kauempana. Vaan ei ollut ahven lauantaina niin helppoon menevä.

Reikä syntyi ja aikaa kului, puhumattakaan survai-sentoukista, mutta saaliit eivät kasvaneet. Syytä moiseen tietenkin kyselimme ja Vanha Kalamies kertoi, että kuun asento vaikuttaa — ahven siitä katsoo milloin syö ja milloin ei.

Myös ilma on tärkeä. Tässä kohdin tunnusmerkit eivät aivan pitäneet paikkaansa, sillä pitkään jatkuneen kauniin sään olisi Vanhan Kalamiehen mielestä kenties sittenkin pitänyt tuoda kalaa. Pahimmin ahvenen ruokahalulle käy nimittäin nopea säämuutos.

Tämän lisäksi kuulimme, että Kalamies etsii avantoaan varten paikan, jossa ei ole paljon lunta, jotta valo pääsee jään alle. Sitä kalat sitten tulevat joukolla ihmettelemään ja niitä voi nostella pois. Lumeton "päivi" on parempi etsiä lähempää rantaa kuin järven keskeltä. Tällä kertaa runsasluminen talvi oli kuitenkin huolehtinut siitä, että "pälvipaikkoja" ei löytynyt, vaan lunta oli jäällä runsaasti.

Pari niksiä kuulimme vielä: Kalamies osaa tarpeen tullen, kun hyvä apaja on löytynyt, vetää saaliin ylös pitkin saappaanvarsta siten, että ympärillä parveilevat kanssakilpailijat eivät huomaa mitään. Tärkeää on

"Ahvenia on tullut, mutta kovin pieniä ovat olleet", tuumi Pentti Simola PK 17:ltä. Menossa oli tässä vaiheessa 50. reikä.

myös ettei laske koukkua syötteen kalaa pyrstöpuolelle...

Sitten kun kalan saa jäälle, sen kidusten väristä ja parista muusta seikasta, joita Vanha Kalamies ei suostunut tarkemmin määrittelemään, voi päätellä onko kyseisellä paikalla odotettavissa parempaa syöntiä, vai kannattaako mennä porailemaan muualle.

Parhaiten asiansa oppii sellainen, joka käy usein pilkillä. Kun aikansa paikkoja romuaa, niin kyllä järvet ja hyvät kalapaikat käyvät tutuiksi. Näin vakuutti kalamies, jonka sanomaa ei ole syytä epäillä.

Kalan ruokahalu on kuitenkin sen verran henkimailman asia, että mistään ei voi olla aivan varma. Edellisellä viikolla Vanha Kalamies oli nostanut järven toisesta päästä kuutisenkymmentä ahventa, mutta nyt saaliin pystyi laskemaan kahden käden sormilla. Eli niin siinä kävi, totesi Kalamies ja meni myhäillen poraamaan 53:ttä reikänsä.

Vaan eihän kilpailu ole aina tärkein. Aurinko lämmitti ja ilma oli kuin morsian eikä paperikone ollut jyskyt-

Kaira jäähän ja uutta reikää tekemään. Vauhdissa Markku Sihvola Voikkaan paperitehtaan rakennusosastolta.

tämässä korvan juuressa. Kaiken kaikkiaan hyvä ja onnistunut reissu.

Osanottajista 66 uskaltau-

Kilpailun jälkeen saaliit punnittiin. Lahjomattomina virkailijoina Teuvo Tattari (vas) ja Mauno Luoranen.

tui tuomaan kilpailukalansa vaa'alle.

Suurimman saaliin nosti pakkiinsa **Hugo Himanen**. Painoa hänen saaliilleen tuli 2150 grammaa, keskipaino kalaa kohden oli 23.6 grammaa.

Suurimman kalan, 130 gramman ahvenen, sai **Jorma Virtanen** ja sillä heltisi suurimman kalan palkinto (UR-kaira).

Tulokset

Yleinen sarja

1. Sauli Jokimies paperi 1850 g, 2. Matti Kuusela paperi 1630 g, 3. Pekka Simola konekorj. 1510 g, 4. Matti Liimatainen paperi 1470 g, 5. Pentti Simola paperi 1410 g, 6. Erkki Knapp konekorj. 1275 g, 7. Ari Korpelainen self copy 1140 g, 8. Jukka

Tarvainen konekorj. 1070 g, 9. Pentti Rautio höyry 1060 g, 10. Raimo Puranen höyry 1055 g.

Naiset

1. Annikki Kekki höyry 630 g, 2. Kaarina Vainikka henk.palv. 610 g, 3. Ritva Pöyhönen henk.palv. 400 g, 4. Kaija Seppälä paperi 385 g, 5. Anja Holmberg paperi 375 g.

Eläkeläiset

1. Hugo Himanen 2150 g, 2. Ahti Pessa 1270 g, 3. Flegont Mäkinen 1150 g, 4. Reino Siren 885 g, 5. Paavo Laakso 795 g, 6. Sakari Yrjönen 760 g, 7. Osvald Paavola 740 g, 8. Pauli Kalenius 500 g, Heikki Käpä 410 g, 10. Teuvo Pöysä 60 g.

Joukkuekilpailut

1. paperi 7360 g, 2. eläkeläiset 6250 g, 3. konekorjaamo 5465 g, 4. höyry 4005 g, 5. hiomo 3365 g.

Paperiliiton Voikkaan osasto 36:n samalla pidettyjen kilpailujen tulokset.

Yleinen sarja

1. Sauli Jokimies 1850 g, 2. Matti Kuusela 1630 g, 3. Matti Liimatainen 1470 g, 4. Pentti Simola 1410 g, 5. Ari Korpelainen 1140 g.

Naisten sarja

1. Annikki Kekki 630 g, 2. Kaarina Vainikka 610 g, 3. Ritva Pöyhönen 400 g, 4. Kaija Seppälä 385 g, 5. Anja Holmberg 375 g.

Eläkeläiset

1. Hugo Himanen 2150 g, 2. Ahti Pessa 1270 g, 3. Flegont Mäkinen 1150 g, 4. Paavo Laakso 795 g, 5. Osvald Paavola 740 g.

Nuorten sarja

1. Kimmo Kossila 485 g, 2. Marko Dahl 80 g, 3. Sanja Pessa 30 g.

Kuusankoski

Johdon ja henkilöstön yhteiskokous

Työnantajan edustajat: varatoimitusjohtaja Heikki Kellokoski (henkilökohtainen varamies tehtaanjohtaja Anders Lund), johtaja Antti Örmälä (tehtaanjohtaja Ilmari Lindberg), johtaja Håkan Romantschuk (tehtaanjohtaja Holger Hollsten) ja hallintojohtaja Lasse Mäkelä (henkilöstöhallintopäällikkö Jouko Paavilainen).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: käyttöinsinööri Timo Alarotu (käyttöpäällikkö Rainer Sundström) ja toimistopäällikkö Paul Wilander (tutkimusinsinööri Juhani Salovaara).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: konttoristi Eila Järvenmäki (konttoristi Merja Kukkola) ja konttoristi Satu Silvonen (konttoristi Irma Pukki).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: suunnittelija Leo Suokas (vuoromestari Esko Kaartinen), tietokonehuoltoteknikko Jouko Kaipinen (mittaritekniikko Hannu Mäki) ja laboratoriotyönjohtaja Olavi Martikainen (suunnittelija Erkki Vierros).

Työntekijöiden edustajat: Paperiliiton osasto 19: kirvesmies Matti Poikala (vesilaitoksenhoitaja Pertti Salminen), pääluottamusmies Seppo Saarela, (koneistaja Tuure Nyberg) ja ts-valtuutettu Erkki Mikkola (massaosastonhoitaja Eero Jaakkola).

Paperiliiton osasto 36: pääluottamusmies Kimmo Kähärä (I-hioja Pekka Palmu), ts-valtuutettu Markku Vanhala (laboratoriotyöntekijä Betty Puholainen) ja koneenhoitaja Risto Kärkkäinen (pituusleikkurinhoitaja Mauno Luoranen).

Paperiliiton osasto 85: paalauslinjan hoitaja Lasse Kytö (ts-valtuutettu Eino Pörsti) ja pääluottamusmies Kalle Hautamäki (I-sellunvalmistaja Pertti Vainio).

Kuusankosken Metallityöväen osasto 19: koneistaja Toivo Hannola (levyseppä Martti Askola).

Voikkaan Metallityöväen osasti 12: viilaaja Kalevi Luoranen (viilaaja Juhani Kvist).

Kuusankosken Sähkömiehet r.y. osasto 74: sähköasentaja Antti Juusela (mittarikorjaaja Juhani Littman).

Neuvottelukunnat

Kymin paperitehtaan neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: tehtaanjohtaja Lennart Gräbeck (tuotantopäällikkö Aulis Koikkalainen), tuotantopäällikkö Aulis Koikkalainen (teknisen asiakaspalvelun päällikkö Holger Lassenius) ja tuotantopäällikkö Boris Sundholm (teknisen asiakaspalvelun päällikkö Holger Lassenius).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: käyttöinsinööri Timo Alarotu (käyttöpäällikkö Rainer Sundström).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: laskutusosaston apulainen Asko Pesonen (osastosihteeri Pirjo Virtanen) ja konttoristi Satu Silvonen (konttoristi Kirsi Sirén).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: salimestari

Taisto Siitari (salimestari Reijo Rajamäki) ja vuoromestari Martti Salonen (vuoromestari Timo Apajasaari).

Työntekijöiden edustajat: Paperiliiton Kuusankosken osasto 19: sylinterimies Lasse Palmumaa (sylinterimies Hannu Vuokoski), koneenhoitaja Heikki Miettinen (merkkajaaja Tapio Hietanen), koneenkäyttäjät Kyösti Kollanus (merkkajaaja Ilkka Haapala), massaosastonhoitaja Eero Jaakkola (koneenhoitaja Matti Tohka), valkaisija Mauri Vesala (pakkaaja Jorma Hirvonen), paperinleikkaaja Timo Vilenius (etiketin painaja Sirkka Kataja) ja leikkaaja Tuula Pekkalin (käytöntarkkailija Oili Toivonen).

Voikkaan paperitehtaan neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: tehtaanjohtaja Anders Lund (tuotantopäällikkö Pekka Holm), tuotantopäällikkö Pekka Holm (tuotantopäällikkö Reijo Yrjövuori) ja työsuhteasiainhoitaja Martti Purmonen (työsuhteasiainpäällikkö Eero Miettinen).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: tutkimusinsinööri Juhani Salovaara (toimistopäällikkö Paul Wilander).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: konttoristi Leena Oksman (konttoristi Pirkko Holopainen).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: tietokonehuoltoteknikko Jouko Kaipinen (varavuoromestari Pekka Ylén) ja varavuoromestari Ilari Kero (vuoromestari Pekka Tujunen).

Työntekijöiden edustajat: Paperiliiton Voikkaan osasto 36: laboratoriotyöntekijä Maila Sani (sylinterimies Veikko Lekander), ts-valtuutettu Markku Vanhala (pituusleikkurinhoitaja Mauno Luoranen), varasynterimies Pentti Turunen (koneenhoitaja Markku Anttila), pakkaaja Olavi Moilanen (pituusleikkurin apulainen Airi Suur-Hamari), I-hioja Pekka Palmu (I-sahaaja Sakari Virtanen) ja päälämmittäjä Seppo Järvisalo (päälämmittäjä Matti Saareks).

Voikkaan Metallityöväen osasto 12: sorvaaja Jari Kääpä (putki- ja levyseppä Jarmo Kontkanen).

Kuusankosken Sähkömiehet osasto 74: mittarikorjaaja Pentti Ahonen (sähköyliasentaja Arvo Honkanen).

Sellun neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: tehtaanjohtaja Ilmari Lindberg (kehityspäällikkö Anssi Vesanen) ja tuotantopäällikkö Pekka Koivisto (kehityspäällikkö Anssi Vesanen).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: kunnossapitopäällikkö Ilkka Parvinen (myyntipäällikkö Juhani Södervik).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: konttoristi Eija Kurtto (konttoristi Arja Laine).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: suunnittelija Rauni Pulkkinen (korjausmestari Pentti Suokas) ja korjausmestari Jouko Kääriäinen (rakennusmestari Martti Pessa).

Työntekijöiden edustajat: Kuusankosken Metallityöväen osasto 19: hitsaaja Unto Karonen (levyseppä Martti Askola).

mön hoitaja Veli Perttula), pääluottamusmies Kalle Hautamäki (I-sellun valmistaja Pertti Vainio) ja ts-valtuutettu Eino Pörsti (varamies Timo Lehmunen).

Kuusankosken Metallityöväen osasto 19: korjausmies Tapio Koskinen (korjausmies Keijo Jämsä).

Kuusankosken Sähkömiehet osasto 74: sähköyliasentaja Unto Heinonen (sähköasentaja Otto Änäkäinen).

Kemian neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: johtaja Håkan Romantschuk (tehtaanjohtaja Holger Hollsten) ja tehtaanjohtaja Hol-

Yhteistoiminta- henkilövalinnat v. 1984

ger Hollsten (toimistopäällikkö Marjatta Käki).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: projekti-insinööri Paavo Floman (laskentapäällikkö Rainer Renvall).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: myyntisihteeri Elise Kuusisto (konttoristi Sirkku Metso).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: päivämestari Osmo Ahlberg (korjausmestari Tuure Niemenpää) ja koulutusteknikko Pentti Roitto (vuoromestari Markku Korpi).

Työntekijöiden edustajat: Paperiliiton Kuusankosken osasto 19: vuorovaramies Esa Holmberg (käytöntarkkailija Hilka Halme), II-prosessinvalvoja Erkki Vainio (prosessinvalvoja Heikki Lehtonen) ja kennonkorjaaja Seppo Mikkola (kennonkorjaaja Jouko Kääpä). Kirvesmies Matti Poikala on Olavi Simosen varamies.

Kuusankosken Sähkömiehet osasto 74: sähköasentaja Olavi Simonen.

Paperiliiton Voikkaan osasto 36: I-prosessinvalvoja Kari Halme (I-prosessinvalvoja Aimo Toikka).

Kuusankosken Metallityöväen osasto 19: korjausmies Jouko Salmi (korjausmies Tauno Ekholm).

Tehdaspalvelun neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: tehdaspalvelun johtaja Matti Jankeri (suunnittelupäällikkö Stig Linderborg) ja suunnittelupäällikkö Stig Linderborg (työsuhteasiainpäällikkö Eero Miettinen).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: kehityspäällikkö Matti Sampolahti (kunnossapitopäällikkö Keijo Kaartinen).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: konttoristi Eija Kurtto (konttoristi Arja Laine).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: suunnittelija Rauni Pulkkinen (korjausmestari Pentti Suokas) ja korjausmestari Jouko Kääriäinen (rakennusmestari Martti Pessa).

Työntekijöiden edustajat: Kuusankosken Metallityöväen osasto 19: hitsaaja Unto Karonen (levyseppä Martti Askola).

Voikkaan Metallityöväen osasto 12: sorvaaja Jorma Henner (viilaaja Teuvo Hyvönen).

Kuusankosken Sähkömiehet osasto 74: sähköasentaja Reijo Hölsä (sähköasentaja Timo Rinne).

Paperiliiton Kuusankosken osasto 19: koneistaja Tuure Nyberg (varaosavaraostonhoitaja Kalevi Simonen) ja kirvesmies Usko Pimiä.

Paperiliiton Voikkaan osasto 36: raudoittaja Aarno Korhonen.

Paperiliiton Kuusanniemen osasto 85: kirvesmies Anssi Varpenius on Usko Pimiän varamies. Kirves-

na Grönlund).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: laboratoriotyönjohtaja Olavi Martikainen (korjausmestari Jouko Kääriäinen) ja LVI-tekniikko Niilo Ukkonen (suunnittelija Leo Suokas).

Työntekijöiden edustajat: Paperiliiton Kuusankosken osasto 19: pääluottamusmies Seppo Saarela (vetomestarinvaltuutettu Esko Nurminen).

Paperiliiton Voikkaan osasto 36: pääluottamusmies Kimmo Kähärä (koneenhoitaja Markku Anttila).

Paperiliiton Kuusanniemen osasto 85: I-sellunval-

mies Markku Mäkelä on Aarno Korhosen varamies.

Voimaosaston ja höyryvoimalaitosten neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: voimapäällikkö Ossi Koskipuro (sähkövoimapäällikkö Harri Pousi) ja höyryvoimapäällikkö Ilkka Valtonen (höyryvoimalaitospäällikkö Pentti Nokelainen).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: höyryvoimalaitospäällikkö Kurt Malmberg (tutkimusinsinööri Seppo Vatanen).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: konttoristi Maire Leivo (konttoristi Seija Raatikainen).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: toimistoteknikko Pekka Nykänen (voimalaitosmestari Jorma Lehtinen) ja ylimestari Raine Rantanen (vuoromestari Sakari Ahola).

Työntekijöiden edustajat: Paperiliiton Kuusankosken osasto 19: vesilaitoksenhoitaja Pertti Salminen (päälämmittäjä Mauri Luoto) ja turbiinihoitaja Kauko Vauhkonen (turvelaitteenhoitaja Seppo Simpura).

Paperiliiton Voikkaan osasto 36: päälämmittäjä Seppo Järvisalo (päälämmittäjä Seppo Saareks).

Paperiliiton Kuusanniemen osasto 85: II-lämmittäjä Jukka Henttu (I-lämmittäjä Keijo Kuusela).

Kuusankosken Sähkömiehet r.y.: ohjaamopäivystäjä Taisto Holopainen (ohjaamopäivystäjä Hannu Heikkinen) ja ohjaamopäivystäjä Heikki Juslin (ohjaamopäivystäjä Jussi Ström).

Muut yhteistyöelimet

Sosiaaliasiain toimikunta

Työnantajan edustajat: hallintojohtaja Lasse Mäkelä, konttoripäällikkö Reijo Kojärvi ja henkilöstöhallintopäällikkö Jouko Paavilainen.

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: tutkimusinsinööri Juhani Salovaara (asennusinsinööri Paavo Floman).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: konttoristi Satu Silvonen (konttoristi Irma Pukki) ja konttoristi Eila Järvenmäki (konttoristi Lee-

mistaja Pertti Vainio (viilaaja Erkki Ahvenainen).

Voikkaan Metallityöväen osasto 12: viilaaja Reijo Mäkinen (viilaaja Kalevi Luoranen).

Kuusankosken Sähkömiehet r.y.: mittarikorjaaja Pentti Ahola (mittarikorjaaja Antero Lukka).

Asunnonjakotoimikunnat

Toimihenkilöiden työsuhteasunnat:

Työnantajan edustaja: asuntopäällikkö Aarne Pajula.

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: kiinteistöasiantuntijia Kalevi Rätty (toimistopäällikkö Torsten Oljemark).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: konttoristi Maire Leivo (konttoristi Raii Kosonen.)

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: LVI-tekniikko Niilo Ukkonen (suunnittelija Raimo Motturi).

Työntekijöiden työsuhteasunnat.

Työnantajan edustaja: asuntopäällikkö Aarne Pajula.

Työntekijöiden edustajat: Paperiliiton Kuusankosken osasto 19: siistijä Maire Luoto (ts-valtuutettu Erkki Mikkola).

Paperiliiton Voikkaan osasto 36: koneenhoitaja Risto Kärkkäinen (ts-valtuutettu Markku Vanhala).

Paperiliiton Kuusanniemen osasto 85: käytöntarkkailija Leo Puljava (valkaisu-uoksen valmistaja Mikael Byckling).

Tiedotustoimikunta

Työnantajan edustajat: tehtaanjohtaja Anders Lund ja tiedotuspäällikkö Eero Niinikoski.

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: atk-kehityspäällikkö Seppo Peltonen (atk-käyttöpäällikkö Osmo Meitiäinen).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: ostoapulainen Seija Ämmälähti (konttoristi Eija Kurtto).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: laboratoriotyönjohtaja Eino Rihula (laboratoriotyönjohtaja Olavi Martikainen).

Työntekijöiden edustajat: työkonenekuljettaja Pentti Vättö (sylinterimies Lasse Palmumaa), pakkaaja Olavi Moilanen (trukinkuljettaja Hannu Rötök), I-valkaisija Paavo Toivonen (varamies Timo Lehmunen) ja levyseppä Martti Askola (mittarikorjaaja Juhani Littman).

Atk-osaston yt-ryhmä

Työnantajan edustaja: atk-päällikkö Heikki Pälli.

Toimihenkilöiden edustajat: atk-suunnittelupäällikkö Kari Kantola (atk-kehityspäällikkö Seppo Peltonen), atk-suunnittelija Eero Oksa (erikoissuunnittelija Pentti Huovinen), osastosihteeri Ritva Rätt (konekirjoittaja Sirpa Leino) ja ajosuunnittelija Hannu Talastie (ajovalmistelija Leila Hokkanen).

Kuljetusosaston yt-ryhmä

Työnantajan edustajat: kuljetuspäällikkö Antero Ahola ja apulaiskuljetuspäällikkö Jalo Sahala.

Toimihenkilöiden edustajat: korjaamopäällikkö Matti Rämä (korjaamomestari Seppo Puro) ja järjestelymestari Matti Laine (vuoromestari Pertti Vesanen).

Työntekijöiden edustajat: Paperiliiton Kuusankosken osasto 19: vetomestarinvaltuutettu Esko Nurminen (työkoneenkuljettaja Pentti Vättö), autonkuljettaja Tuure Lehtinen (autonkuljettaja Lasse Hyttinen), junamies Pentti Sallinen (junamies Pauli Gardemeister) ja asentaja Eino Mäkinen (asentaja Vesa Väisänen).

Paperiliiton Voikkaan osasto 36: trukinkuljettaja Kyösti Sipola (trukinkuljettaja Hannu Rötök).

Tutkimusosaston osastotoimikunta

Työnantajan edustaja: tutkimus- ja kehityspäällikkö Pauli Paasonen.

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: erikoistutkija Irma Linderborg (analyttisen osaston päällikkö Ole Jansson).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: laboratoriotyönjohtaja Olavi Martikainen (laboratoriotyönjohtaja Eero Tiensuu) ja laborantti Jouko Pöyry (laborantti Kari Palomäki).

Työntekijöiden edustajat: laboratoriotyöntekijä Marja-Leena Niemeläinen (laboratoriotyöntekijä Tuulikki Jokinen) ja laboratoriotyöntekijä Heikki Virtanen (laboratoriotyöntekijä Tuija Poduschkin).

Haukkasuo yt-ryhmä

Työnantajan edustaja: tuotantopäällikkö Ensio Erkinharju.

Toimihenkilöiden edustaja: työnjohtaja Niilo Hartikainen.

Työntekijöiden edustajat: turvekoneenasentaja Kyösti Porkka ja kaivinkoneenkuljettaja Kaarle Rämä.

Kouvolan Kirjapainon yt-neuvottelukunta

Työnantajan edustaja: kirjapainonpäällikkö Vilho Rantala.

Faktoriliiton edustaja: faktori Hannu Tynys.

Teollisuustoimihenkilöiden edustaja: konttoristi Raija Kaarna.

Kirjatyöntekijöiden edustajat: pääluottamusmies Sinikka Ojanperä, ts-valtuutettu Raimo Ojanperä, off-set-painaja Osmo Sinkko-

nen ja asemoija Juhani Hänninen.

Juankoski

Juantehtaan yt-neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: tehtaanjohtaja Pentti Huoponen (tehdaspalvelun päällikkö Kyösti Peltonen) ja tuotantopäällikkö Erkki Karjalainen (tehdaspalvelun päällikkö Kyösti Peltonen).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: kunnossapitopäällikkö Arne Suhonen (palkanlaskennan esimies Seppo Maaninen).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: lähettäjä Pirkko Laaksonen (kirjanpitäjä Liisa Häkkinen).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: ylimestari Jorma Pajari (varasto-esimies Jouko Pirinen).

Työntekijöiden edustajat: pakkauksjärjestelijä-varamies Raimo Hakkarainen (käytöntarkkailija Erja Taipale), sylinterimies Lauri Huovinen (koneenhoitaja Alvi Vinni), konekorjaaja Antero Roininen (konekorjaaja Kaarlo Jokinen), kuorija Esko Räsänen (lämmittäjä Erkki Karppinen) ja instrumenttiasentaja Matti Vento (sähköasentaja Raimo Pekkarinen).

Kotka

Hallan yt-neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: sahajohtaja Reijo Miettinen (työsuhdeasiainpäällikkö Eero Miettinen) ja sahapäällikkö Juhani Salmi (sahanhoitaja Jouko Myllynen).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: kehitysinsinööri Eenokki Oikonen (kunnossapitopäällikkö Ari Vaara).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: sairauskassan hoitaja Irma Korjus (toimiston esimies Aila Puranen).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: tasaamon työnjohtaja Heikki Husu (työnjohtaja Urho Karjalainen).

Työntekijöiden edustajat: kehysaaja Armas Nurmi (apusärmääjä Eero Tolonen), särmääjä Oiva Muikku (apulämmittäjä Seppo Lommi), ts-valtuutettu Raimo Saastamoinen (höyläämön työntekijä Irina Heljavuo) ja laitosmies Yrjö Korjalainen (putkiasentaja Ossi Parkkinen).

Iisalmi

Soinlahden yt-neuvottelukunta

Työnantajan edustajat: sahajohtaja Reijo Miettinen (työsuhdeasiainpäällikkö Eero Miettinen).

Ylempien toimihenkilöiden edustajat: sahanhoitaja Tapio Pihlaja (myyntipäällikkö Pertti Liikala).

Teollisuustoimihenkilöiden edustajat: konttoristi Kirsti Arokorpi (kustannuslaskija Marja Eskelinen).

Teknisten toimihenkilöiden edustajat: työnjohtaja Juhani Saatsi (työnjohtaja Aarno Aalto).

Työntekijöiden edustajat: lajittelija Erkki Kettunen, (laitosasentaja Jaakko Kettunen), teroittaja Tuomo Korolainen (lajittelija Juhani Toppinen) ja trukinkuljettaja Ilkka Lönnroos (kuivaamon vuorovalvoja Olavi Kärkkäinen).

Henkilöuutiset

Keskushallinto

Per Arvid Skult.

Oikeustieteiden kandidaatti, hovioikeuden auskultantti **Per Arvid Skult**, 25, on nimitetty 15.3.84 lukien yhtiön lakimieheksi keskus-

hallinnon lakiasianosastolle. Hänen tehtävänä on ensisijaisesti teollisuusryhmä Strömbergin lainopillisten asioiden hoitaminen yhteistyössä varatuomari **Martti Palménin** kanssa.

Teollisuusryhmä Kymi

Materiaalihallinto

Tapani Tervo

Ekonomi **Tapani Tervo**, 45, on 1.4.1984 nimitetty apulaisostopäälliköksi materiaalihallinnossa osto-osastolle.

Tilapäinen työajanmuutos

Tilapäisellä työajan muutoksella on teollisuusryhmä Kymin Kuusankosken tehtailla **maanantai 30.4.1984 vapaapäivä** konttoreissa ja tehdasosastoilla työaika-
muodoissa 15 ja 25.

Kyseisen päivän työtunnit tehdään sisään **viikolla 14** seuraavasti:

Niissä töissä, joissa säännöllinen viikottainen työaika on 40 tuntia, on **lauantai-päivän 7.4.1984** työaika poikkeuksellisesti kello 6.00-14.00 ilman aamiaistuntia.

Tehtävissä, joissa säännöllinen viikottainen työaika on 37,5 tuntia, on **lauantai-päivän 7.4.1984** työaika kello 8.00—14.00 ilman aamiaistuntia. Lisäksi ko. viikolla (14) on kolmen muun työpäivän — maanantain, tiistain ja keskiviikon (2., 3.4 ja 4.4.) — työaika puoli

tuntia normaalia pitempi ja päättyy kello 17.00.

Mikäli kuitenkin tuotantolisten syiden, raportoinnin tai jonkun muun syyn johdosta edellä mainittua tilapäistä työajanmuutosta ei voida toteuttaa, on maanantai 30.4.1984 työpäivä. Jollei mainittua sisäntekoa voida toteuttaa, ilmoitetaan tästä asianomaiselle henkilölle.

Seuraava Uutiskymi

Uutiskymmin seuraava numero 5/84 ilmestyy poikkeuksellisesti **27.4.** Lehteen tulevan aineiston on oltava toimituksessa viimeistään keskiviikkona **18.4.** klo 16.30.

Järjestöt

Kuusankosken Teollisuustoimihenkilöt r.y.

Järjestämme koulutus- ja virkistytymismatkan Kotkaan la 5.5.1984. Lähtö Kuusankoskelta bussilla 10.30. Ohjelmassa on AY-tietouden kurssi Kotkan Seurahuoneella alkaen klo 12.00. Päivällinen n. klo 17.00, jonka jälkeen menemme teatteriin seuraamaan musikaalia "Laulamme Soi" klo 19.00. Matkan hinta 30 mk/henkilö. Varattu 40 paikkaa.

Ilmoittautumiset Sirkku Metsolle puh. 402728 13.4. mennessä. Tervetuloa!

Kuusankosken Riistamiehet ry.

Kuusankosken Riistamiehet ry:n pilkkikisat Sikoniemessä 8.4.84 klo 8.00—12.00.

Sarjat: yleinen, naiset ja nuoret. Saunotaan samalla.

Kalastusjaosto

Kuusankosken Sähkömiehet os. 74

Vaalikokous pidetään kansantalossa perjantaina huhtikuun 6. päivänä klo 18.00.

Vaalikokouksessa valitaan kaksi varsinaista ja kaksi varaedustajaa VIII:een liittokokoukseen. Jos tulee useampia ehdokkaita suoritetaan vaalit, jotka jatkuvat maanantaina huhtikuun 9. päivänä Kuusanniemen, Voikkaan ja Kymin sähkökorjaamoilla klo 11.05—11.55 sekä kansantalolla klo 18.00-19.00 välisenä aikana.

Toimikunta

Voikkaan puunkäsittelijät

Voikkaan puunkäsittelijäin vuosikokous 7.3.1984 on valinnut puheenjohtajaksi vuodelle 1984 **Jorma Pekkolan**, sihteeriksi ja rahaston hoitajaksi **Kari Korpelan** ja toimikunnan jäseniksi **Kari Hasun**, **Keijo Kangasperkon** ja **Keijo Strömmin**.

Piiritoimitsija **Kalevi Hänninen** Maaseututyöväen Liitosta oli kokouksessa kertomassa tämän hetkisestä työehtosopimustilanteesta.

Viljelypalstoja vuokrataan

Yhtiön palveluksessa oleville ja yhtiön eläkeläisille vuokrataan viljelyspalstoja Kymenrannasta, joen varrella olevilta peltoalueilta sekä yhtiön puutarhalta.

Puutarhalta jaettavat palsat ovat aarin suuruisia ja tarkoitettuja lähinnä vihannesten ja juurikasvien viljelyä varten. Kymenrannan palttojen koko on 1 tai 2 aaria. Vuokra on 36 mk aarilta. Vuokraan sisältyvät peruslannoitus ja muokkaus.

Varaukset henkilöhallinto-osastoilta huhtikuun aikana puh. Kuusaalla 402293 ja Voikkaalla puh. 889012/124.

Teatteriretkiä eläkeläisille

40 vuotta yhtiötä palvelleille eläkeläisille ja heidän puolisoilleen järjestetään teatteriretkiä Kouvolan Teatteriin kahtena iltana, keskiviikkona 2.5. ja torstaina 3.5. klo 18.

Tilattuna näytäntönä on musikaali "Suutele minua Kati". Henkilökohtainen kutsu lähetetään, josta ilmenee päivämäärä ja linja-autoreitti.

Naisten kerhotoiminta

Akanat kokoontuvat kerhoiltaan Toimelassa ke 11.4. klo 19. Talousopettaja **Virpi Ikonen** puhuu lihan tärkeästä osuudesta ravinnossamme. Seuraava kerhoilta on 25.4.

Kuusaalaisille

Vilhelmiinat kokoontuvat Voikkaan seuratalossa to 12.4. klo 19. Seuraava kerhoilta on 26.4., jolloin kotitalousteknikko **Maija-Leena Prusi** puhuu sipuleiden kotipuutarhaviljelystä.

Ykkösten kerhoillat ovat Toimelassa ti 3.4. ja 17.4. klo 16. Kotitalousteknikko **Maija-Leena Prusi** esitelmöi aiheesta silmäniloa ja syötävää ikkunalaudalta kerhoillassa 17.4. Kerho tekee retken Karhulaan 11.4.

Kakkosten kerhoillassa Toimelassa to 5.4. klo 19 kotitalousteknikko **Maija-Leena Prusi** puhuu sipuleiden kotipuutarhaviljelystä.

Emäntävuorossa ovat Kielet. Seuraava kerhoilta on 26.4. Emäntinä ovat Liljat. Kerho tekee retken Karhulan tehtaan Otsolan nais-tenkerhon vieraaksi to 3.5.

Leikkuupalvelua Toimelassa

Tekstiilineuvoja **Anneli Siimonen** on tavattavissa Toimelassa to 3.5. klo 12—16. Hän leikkaa valmiiksi asiakkaan kankaista erilaisia asusteita ja opastaa asujen valmistuksessa. Aikavaraukset henkilöhallinto-osastolta puh. 402293.

Avustuskassa tiedottaa

Kuusankosken Tehtaitten Avustuskassan varsinainen kassankokous pidetään torstaina 26. huhtikuuta 1984 klo 18 Voikkaan seuratalossa.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 37 §:ssä mainitut varsinaiselle kassankokoukselle kuuluvat asiat.

saan autonkuljettajana vuodesta 1960 lähtien.

Johtokunnan huvila

Rouva **Aune Vallinea** johtokunnan huvilalta täyttää 60 vuotta 14.4. Hän on syntynyt Hirvensalmella.

Kemian teollisuus

Konttorisihtijä **Terttu Rasi** klooritehtaalta täyttää 50 vuotta 2.4. Hän on syntynyt Ylämaalla.

Putkiseppä **Rauno Puolakka** Kemian kunnossapidosta täyttää 50 vuotta 4.4. Hän on syntynyt Kuusankoskella.

Hallituksen kertomus ja tilinpäätös sekä tilintarkastajien lausunto ovat jäsenten nähtävissä 9.4.1984 alkaen viikon ajan arkipäivisin klo 11—12 kassan toimistossa, os. Linjatalo Voikkaa.

Hallitus

Verta luovuttamaan

SPR:n joukkoverenluovutus on maanantaina 9. huhtikuuta. Kuusankoskella verta voi käydä luovuttamassa Toimelassa klo 10.30—17 ja Voikkaalla seuratalossa klo 11—17.

Kaikki mukaan!

Kokeillaanpa keilailua

Moni kuntourheilija kauhistuu ajatustakin keilailusta, mutta älä tuomitse ennenkuin olet itse kokeillut. Keilailu sopii kaikenikäisille ja kokoisille, sillä voimalla ei ole sanottavaa merkitystä.

Kuusankosken keilailuliitto tarjoaa yhtiöläisille ilmaisen tutustumisen lajiin tiistaina 10.4.84. Lähinnä vuorotyöläisille tarkoitettu aika on klo 15—17 ja samana päivänä klo 20—21 pääsevät päivätöytä tekevät.

Tarjoukseen sisältyy keilausta 1 tunnin ajan kouluttajan johdolla. Tilaisuus on tarkoitettu vasta-alkajille ja aktiivikeilailijat hyväksytään mukaan vain kouluttajiksi.

Kaikki tarvittavat välineet saa lainaksi keilahallilta ilmaiseksi.

Tervetuloa!

Kuusankosken Keilailuliitto ry

Voimaosasto

Vesivoimailaitoksen päyvästäjä **Tauno Ruhanen** voimaosastolta täyttää 50 vuotta 12.4. Hän on syntynyt Hirvensalmella. Ruhanen on tullut yhtiön palvelukseen vuonna 1947 KISSAKOSKELLE. Hän on työskennellyt myös Voikkaan sähköosastolla, ja nykyisessä toimensaan voimaosastolla hän on ollut vuodesta 1968 lähtien.

Tehdaspalvelu

Rakennustyöntekijä **Ulla Hakala** Voikkaan rakennusosastolta täyttää 50 vuotta 4.4. Hän on syntynyt Kuusankoskella.

Merkkipäiviä

Kuusankoski

Materiaalihallinto

Usko Paljakka

Trukinkuljettaja **Usko Paljakka** kuljetusosastolta täytti 60 vuotta 30.3. Hän on syntynyt Kuusankoskella. Paljakka tyli yhtiön palvelukseen vuonna 1937. Nykyisessä tehtävässään kuljetusosastolla hän on toiminut vuodesta 1951. Vapaa-ajan harrastuksena Usko Paljakalla on kuntoliikunta.

Autonkuljettaja **Eero Lahtinen** kuljetusosastolta täyttää 50 vuotta 4.4. Hän on syntynyt Kuusankoskella. Lahtinen on tullut yhtiön palvelukseen Kymin sellutehtaalte vuonna 1950. Vuonna 1952 hän siirtyi kuljetusosastolle, jossa hän on toiminut nykyisessä toimes-

UUTIS KYMI

Päätoimittaja Reijo Virta puh. 2168 (suora 951-402 168)

Toimitussihteeri Kimmo Rekimies puh. 2169 (suora 951-402 169)

Toimituksen sihteeri Liisa Sommarberg puh. 2173 (suora 951-402 173)

Valokuvaaja Tuomo Pitkänen puh. 951-45 068

Paperi: Kymin paperitehtaan KymArt Matta 100 g/m² ISSN 0358-416X

Toimitus Kymi-Strömberg Oy Teollisuusryhmä Kymi Tiedotusosasto Niementie 13 45700 Kuusankoski Puh.vaihde 951-402 111

Kirjapaino Kouvolan Kirjapaino Katajajarjuntie 45720 Kuusankoski 2 Puh.vaihde 951-231 231

Lehden seuraava numero ilmestyy 27.4. Aineiston on oltava toimituksessa viimeistään keskiviikkona 18.4. klo 16.30.

Kymin tutkimusosastoa neuvostoliittolaisille vieraille esitteli tutkimus- ja kehityspäällikkö Pauli Paasonen (äärimmäisenä oikealla).

Diplomaattivieraita Kymillä

Izvestian, suuren moskvalaisen kustantamon ja sanomalehden delegaatio vieraili 20.3. Kymillä Kuusankoskella. Mukana oli kustantamon johtaja Jurij Jefremov, Izvestia -lehden toimikunnan jäsen Igor Golembiovskij sekä insinööri Dmitri Plesser Izvestian painolaitoksesta.

Kymin valmistamien paperilaatujen esittelyn lisäksi vieraat tutustuivat tutkimuslaboratorioon sekä Kymin ja Voikkaan paperitehtaisiin kymiläisten isäntiensä opastuksella. Finnpaperista vierailuun osallistuivat Juve Toll

I.A. Gromyko

ja Andrei Lebedev.

"Paperiteollisuus on niin merkittävä osa Suomen talouselämää, että paperiteol-

lisuuteen tutustuminen on ehdoton välttämättömyys jokaiselle maassamme toimivalle diplomaatille", totesi lähetystösihteeri Johan Nel Etelä-Afrikan lähetystöstä Helsingissä toimivien diplomaattien ryhmän vieraillessa Kymillä 15.3.

Vieraat kuuluivat Helsingin diplomaattiseuraan, joka järjestää jäsenilleen tutustumismatkoja maan merkittävimpiin teollisuuslaitoksiin. Parikymmenen vieraan joukossa oli myös Neuvostoliiton ulkoministerin pojanpoika, lähetystösihteeri I.A. Gromyko.

Jatkoa etusivulta

Ennätysmäärä . . .

tuontipuun osuuden jäävän noin viidennekseen.

"Tuontipuun määrä on aikaisempina vuosina ollut kokonaishankinnasta riippumatta samaa luokkaa eli

500 000-600 000 kuutiometriä. Määrään on aiemmin vaikuttanut hyvin vakiona pysynyt koivun tarve", sanoo hankintapäällikkö Pentti Solin metsäosastolta.

Kymin metsäpäällikkö, metsäneuvos Henry Kvist toteaa että metsäosasto saavutti sille asetetut varastavoitteen viime vuonna määrällisesti. Puuvaraston rakenne kuitenkin poikkesi normaalivuosista, jolloin

syksyllä ostettua pystypuuta on tarpeen mukaan voitu hakata.

"Valmiin tavaran varasto on kalliimpi kuin pystyvarasto. Kun kotimaassa puusta oli pulaa, sitä myös jouduttiin kuljettamaan kauempaa." Omista metsistä Kymi hankki viime vuonna puuta 550 000 kuutiometriä. Yhteensä luovutettiin tehtaille puuta yli 2,6 milj. kuutiometriä.

Lomakohdeanomukset tehtävä 4.5. mennessä

Verlan lomakylää ja erämaajoja koskevat kirjalliset anomukset lomakaudelle 25.5.-31.8.84 on tehtävä 4.5. mennessä henkilöstöpalveluun Kuusankoskelle. Juankosken, Hallan ja Soinlahden anomukset toimitetaan loma-asiaintoimittajan välityksellä.

Varauskortti tulee täyttää huolellisesti ja siihen pitää merkitä useita loma-aika- ja -paikkavaihtoehtoja. Anotessa samanaikaisesti lomapaikkaa Verlasta ja/tai erämajalta tulee mainita kumpi varauksista on etusijalla. Lomapaikan saanti määräytyy aiemmin hyväksytyjen periaatteiden mukaisesti. Jokaiselle anomuksen jättäjälle lähetetään kirjallinen vastaus.

Verlan lomakylästä voidaan anoa joko viikon tai kahden vuorokauden mittaisia lomajaksoja.

Erämajoja voidaan anoa ainoastaan viikon mittaisena jaksona, joka alkaa perjantaisin. Ajalle 1.9.-31.12.84 varataan majat henkilöstöpalvelusta elokuun 1. päivästä alkaen. Lomaviikon hinta erämajoilla on 210 mk, lukuunottamatta Härkinsalon majaa, jossa lomaviikko maksaa 280 mk (perämoottori). Kahden perheen yhteiskäyttöön suositeltujen majojen osalta on yhteisanomus etusijalla. Tämä edellyttää yhteenliitettyä anomusta molemmilta perheiltä.

Tiedustelut mahdollisesti vapaisi jääneistä paikoista voidaan tehdä 29.5. alkaen henkilöstöpalvelusta, puh. (40)2294 (Verla) ja (40)2293 erämajat. Peruutuspaikkoja voi tiedustella samoista numeroista koko kesäkauden ajan.

Lappalan päiväkäyttöön tarkoitettujen saunamajojen

Lupikan, Lillukan, Leirirannan ja Purnun varaukset kesäkaudelle voi tehdä myös puhelimitse 7.5. alkaen Kymin henkilöstöpalvelusta puh. 2293. Ojalan majaa koskevat 2-7 vrk mittaiset varaukset tehdään samoin.

Huoltopäivät erämajoilla

Seuraavat erämajat eivät ole lomakäytössä (täydet vuorokaudet) vuoden 1984 aikana siivous- ja kunnostustöiden takia.

28.5.—1.6. Partalanaho, Puh, Kyminniemi. 4.6.—8.6. Ilvesmäki, Murto, Sivula, Väärälä. 11.6.—15.6. Salmenkorva, Härköniemi, Härkinsalo. 18.6.—21.6. Sipilä, Karhulahti, Nuolink. 25.6.—29.6. Äijälähti, Lappala. 2.7.—14.7. Ruukinkoski.

Suksi luisti Soinlahdella

Sekuntitaistelu tarvittiin selvittämään Kymin tämänvuotinen hiihtomestari Soinlahdessa pidetyissä teollisuusryhmän kisoissa. Loppusuoran rutistus ja tehokas kannustus toi Raimo Timosen kaksi sekuntia ennen Antero Ahtiasta maaliin.

Raimo Timonen

Yleinen 15 km

1. Raimo Timonen, Kuusanniemi 45,47, 2. Pekka Pankka, Kuusanniemi 46,50, 3. Seppo Kukkonen, Voikkaa 47,17, 4. Erkki Toivonen, Kymintehdas 48,50, 5. Heikki Sjöblom, Kuusanniemi 49,47.

35 v. 15 km:

1. Antero Ahtiainen, Voikkaa 45,49, 2. Matti Heikkinen, Kymintehdas 46,14, 3. Ilpo Westman, Voikkaa 48,55, 4. Kauko

Mynttinen, Metsäosasto 49,08, 5. Matti Hautala, Kymintehdas 49,10.

45 v. 10 km:

1. Kauko Pylkkänen, Kymintehdas 33,15, 2. Keijo Holopainen, Voikkaa 34,27, 3. Aatos Kansikas, Voikkaa 35,00, 4. Eero Tiainen, Juantehdas 35,09, 5. Pertti Nurmilaukas, Kuusanniemi 35,23.

4x5 km:n viesti

1. Voikkaa 1.07.20, 2. Kymintehdas I 1.07.46, 3. Kuusanniemi 1.09.10, (4. Sekajoukkue 1.11.17), 5. Kymintehdas II 1.11.57.

Lähikuva Toinen rullamies

Uutiskymin lähikuvassa-sarjassa seurattiin viime vuonna puun muuttumista paperiksi Voikkaan paperitehtaalla kertomalla prosessin eri vaiheissa työskentelevistä ammattimiehistä ja -naisista sekä heidän työstään.

Sarja jatkuu jälleen tauon jälkeen. Nyt paperikoneella on edetty kuivaan päähän, jossa toinen rullamies valvoo paperin kulkua tampuurille.

"Tärkeintä tässä hommassa on se, että valvon päivän mittaan, että tampuurille tulee oikea määrä paperia, ja annan sitä lisää pituusleikkurille, jos tampuuri on jostain syystä jäänyt vajaaksi," kertoo PK 16:lla työskentelevä toinen rullamies Seppo Grönlund.

Grönlundin työvuoro alkaa pikku palaverilla, jossa kotiinlähtevä vuorolainen kertoo, miten kone on toiminut, ja onko paperitilauk-

siin tullut muutoksia. Sen jälkeen toinen rullamies katsoo vielä tilauslaput läpi ja tarkastaa missä vaiheessa kone on sekä laskee milloin tilaus loppuu.

Kun tilaus loppuu, Grönlund ilmoittaa siitä koneenhoitajalle ja vuoromestarille. Jos uusi tilaus ei poikkea mitenkään edellisestä, ei myöskään tapahdu mitään. Jos grammapaino muuttuu tai uuteen tilaukseen tulee väriä, paperi pannaan poikki ja tampuuri vaihdetaan, mikä sekin on toisen rullamiehen vastuulla.

Kun tampuuri on täynnä, Grönlund poistaa löysän kerroksen, "tapoksen", sen päältä ja ottaa sen jälkeen paperista malliarkit koneenhoitajalle. Tarvittaessa otetaan myös väri-, tuhka- ja kosteusmallit laboratorioita varten. Mallit otetaan neljästi vuoron aikana, yleensä joka toisen tampuurinvai-

don yhteydessä.

Toisen rullamiehen tehtäviin kuluvat myös "pohjan tapot", eli pituusleikkurilla telalle jäävän ylijäämäpaperin poistaminen repimällä tai lusalla.

Vuoronsa aikana toinen rullamies valvoo lisäksi, tuuleeko tampuurille reikiä tai likälänttejä. "Pieniä reikiä ei näe, mutta iso erottuu kyllä ja sen oppii tuntemaan myös koettamalla pyörivää tampuuria kädellään. Jos havaitsen reiän, teen liidulla merkin tampuurin päähän pituusleikkuria varten. Koneessa on myös automaattinen reiänilmäisin, joka hoitaa tampuurin merkitsemisen. Piirturille reiät merkautuvat automaattisesti ja laskuri laskee niiden määrän", Grönlund kertoo.

PK 16 on Voikkaan vanhin paperikone, mutta työnsä ei hänen mielestään ole suurempia eroja uusiin ko-

neisiin verrattuna, koska PK 16:ta on uusittu useampaan kertaan. Viimeisin uudistus on pari vuotta sitten käytönotettu tietokone, joka helpottaa töitä huomattavasti. "Ennen työ hoidettiin käsituntumalla, esimerkiksi kosteus 'mitattiin' haistamalla. Nyt tietokone hoitaa sen sekä laskee mm. paperin pitoisuuden ja katkoajat."

Grönlund on ollut töissä Voikkaalla 17 vuotta ja on kiertänyt jokaisella paperikoneella, joten myös muut työt ovat tuttuja. Nykyisessä työssään hän on ollut kahdeksan vuotta. "Toisen rullamiehen työ on aika paljon rutiinihommaa. Sitä kun tekee aikansa niin kaikki sujuu itsestään eikä tarvitse kysellä mitä milloinkin on tehtävä. Olenkin ottanut sen kannan, että toimin itsenäisesti ja teen niinkuin katson parhaaksi", hän arvioi työtään.

Itsenäistä rutiinihommaa

Seppo Grönlund ja PK 16. Menossa rullanvaihto.